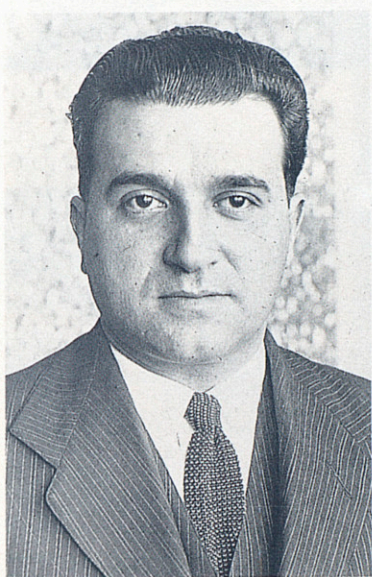

Josep Badosa i Montmay

Retrat de Josep Badosa.
A sota, els Jocs Florals
de Barcelona al Palau
de la Música Catalana
el 4 de maig de 1936
(Arxiu DdB).

Va néixer a Arenys de Mar el 1893 i morí a Barcelona, en plena joventut i en plena activitat professional, el 4 d'octubre del 1937, durant un bombardeig de la ciutat fet per un vaixell des del mar. El seu primer contacte amb la fotografia el va tenir quan va començar a treballar a la secció de fotografia de la drogueria Busquets, al carrer de Sant Pau de Barcelona. El 1914, als setze anys, va entrar al món del fotoperiodisme en integrar-se com a fotògraf en la plantilla d'*El Día Gráfico*, on treballaria fins al dia de la seva mort. Col·laborà també als diaris de Barcelona *La Tribuna*, des del 1915 al 1919, i més tard a *La Noche*, que era de la mateixa empresa d'*El Día Gráfico*. Badosa va ser un fotògraf, com la majoria dels del seu temps, dedicat a tota me-

na de temes, des de l'esport a la política, passant pels de societat. La seva carrera professional va ser molt intensa i fructífera. Va començar a treballar en el moment en què la premsa catalana introduïa el fotogratat, en el diari gràfic més important d'aquell temps. Malauradament, tot aquest camí s'entroncà amb la mort, que li sobrevingué per causa d'un error mèdic.

Des del primer moment, l'any 1915, va fer servir, com Merletti, la moto com a mitjà de desplaçament professional. A les diverses motos que va tenir hi duia pintats els noms dels diaris i revistes de què era corresponsal. Els darrers anys va tenir una BSA amb sidecar. El "said" li permetia fer fotografies en les voltes ciclistes i en altres actes en moviment. Entre moltes altres publicacions, col·labo-

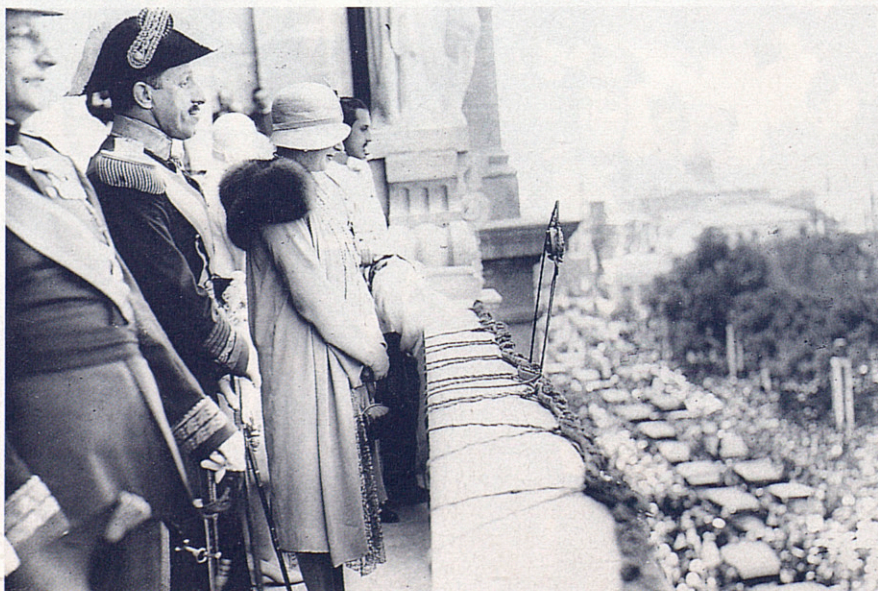
El monument a Francesc Pi i Margall, el 1936, amb l'estàtua de la República i el medalló que ara es troben a la plaça Lluchmajor amb un altre suport diferent del monòlit del Cinc d'oros. A sota, Alfons XIII i Primo de Rivera al balcó del Palau Nacional de Montjuïc el dia de la inauguració de l'Exposició Internacional de 1929 (Arxiu DdB).

rava com a corresponal en el diari madrileny *Ahora*, i en les revistes també de Madrid *As*, d'esports, i *Estampa*. L'any 36 també ho feia a *El Sol* i *La Voz*. En aquell temps la tramesa de fotografies dels rotatius de Madrid es feia a través del tren exprés que sortia del baixador del passeig de Gràcia cap a les vuit del vespre. El dia de l'arribada del president Alcalá Zamora a Barcelona, el 1931, un guàrdia d'assalt li va clavar un cop de porra a l'esquena. Aquell incident el va fer arribar tard al tren, i no li va quedar altre remei que anar a Madrid amb la BSA, amb un sac de sal al sidecar perquè li fes de contrapès. Tanmateix no era pas la primera vegada ni tampoc l'última que ho feia.

Del seu caràcter inquiet i de la gran dedicació a la seva professió n'és una mostra el fet que en sortir dels combats de boxa, que acabaven a la una de la matinada, portava les fotografies a *El Día Gráfico* i després esperava, tot passejant per la Rambla, que en sortís la primera edició. Fins que no en tenia un exemplar a les mans i en comprovava les fotografies reproduïdes no se n'anava a dormir.

El seu treball a *El Día Gráfico* va ser molt intens. Hem de pensar que va ser el primer diari barceloní que va donar importància a la fotografia, ja que va introduir planes amb fotografies al buit. Aquest diari li encomanà les fotografies aèries dels pobles de Catalunya per a l'edició dominical. Les va fer volant amb els avions de Francesc Josep i Josep Antoni d'Habsburg, arxiducs de la família reial austríaca, que van anar a raure a Catalunya després de la guerra europea i vivien de fer vols amb els dos avions que els havia regalat Victòria Eugènia, muller d'Alfons XIII.

Agustí Centelles va començar a treballar com a ajudant de Badosa entre el 1927 i el 1931. L'ajudava en la realització dels reportatges, però també en l'estudi de retrats que va obrir a la casa Pich i Pon, a la plaça de Catalunya de Barcelona, que tancaria definitivament el 1932. En

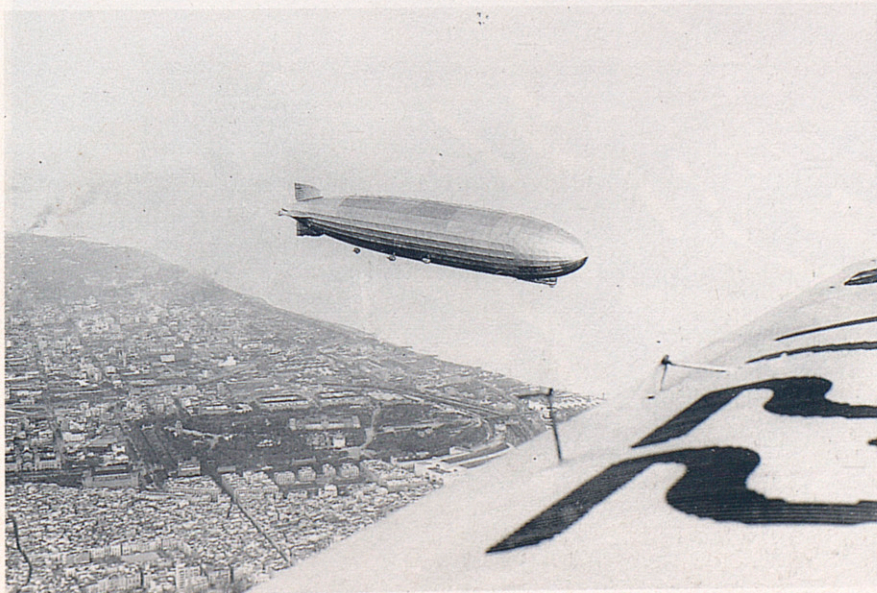

Els Tres Tombs a la Casa de Caritat de Barcelona, el 1925. Sota, guàrdies de seguretat a la Via Laietana de Barcelona el 18 de novembre de 1930, durant la vaga general. A baix de tot, el Graff Zepelin sobre Barcelona, el 1929.

6.

Centelles del 1932 al 1934 passà a treballar amb l'equip de fotògrafs Sagarra-Torrents-Gaspar.

El 1935 el va començar a ajudar el seu fill Josep Maria Badosa i Mestres, de quinze anys, fins que el mobilitzaren. Després de la guerra, el 1942, Josep Maria Badosa ja no va tenir possibilitats de continuar la carrera de fotoperiodisme, i es va dedicar a la fotografia industrial.

En esclatar la guerra va entrar a formar part del *pool* de fotoperiodistes catalans que tenien el laboratori a la Ronda de la Universitat, cantonada Balmes. La primera feina arriscada que li encomanà el diari va ser cobrir la fallida expedició a Mallorca del comandant Bayo, i va anar-hi amb en Puig Farran.

De les màquines que va tenir, cal destacar la Nettel i una Gaumon de 9 x 12. El 1932 va ser el primer fotògraf català que va fer servir la màquina Leica de pas universal. Els seus companys la miraven amb desconfiança, ja que eren partidaris de les pel·lícules de format gran, però en veure'n els bons resultats quant a la definició i a la qualitat, van anar abandonant les feixugues càmeres i les maletes amb les plaques. Els primers a seguir-lo foren en Pérez de Rozas pare i l'Agustí Centelles.

Pràcticament no es conserva res de l'arxiu d'en Badosa. De fet, era un dels fotoperiodistes que treballaven al dia i anaven llençant els negatius vells. El que ens n'ha restat són uns quants negatius, entre els quals hi ha part de les fotografies aèries que va fer per a *El Día Gráfico* i les seves imatges reproduïdes als diaris i revistes on col·laborava. El seu fill va haver de lliurar part del material de guerra que encara en conservava. A part de les fotografies publicades, existeix una part de les còpies de les fotografies d'en Badosa a l'arxiu del *Diari de Barcelona*, que després de la guerra va absorbir el d'*El Día Gráfico*.

JOSEP CRUAÑAS i TOR

A l'esquerra, una oportuna fotografia del moment de trencar l'olla a la festa major de Gràcia, el 1935. A sota, les colles de Sant Medir a la carretera de l'Arrabassada. A baix de tot, vista aèria de Figueres, amb el castell, el 1928.

